

Ավետիք Իսահակյան

Մայրս տեսավ ինձ շատ տխուր

Մայրս տեսավ ինձ շա՞տ տխուր,
Շ՞ատ հուսահատ, մեկուսի.
Գիրկն առավ, սրտին կպա,
Ու լցվեցի, ու լացի:

Ա՝խ, մերիկ ջան, մեկ նայե՛, տե՛ս,
Սիրտս խորունկ վերք ունի.
Ձեռքդ մեկ դի՛ր, - ա՞խ, չէ, ձեռդ
Անջնջելի կարնոտի:

Ա՞խ, մերի՛կ ջան, կուզեմ քնեմ,
Ա՞խր բալադ հոգնա՞ծ է.
Երկրի ծոցում հանգիստ քնեմ,
Բալադ անչ՞ափ հոգնա՞ծ է …

1894
Լայպցիգ

Յատուկ Պոէմ